1832. No. 53.

LEEUWARDER COURANT.

DINGSDAG den 3 JULIJ.

Wij WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat het, bij de ondervinding van eenige jaren, gebleken is, dat het doel eener wenschelijke en gepaste bevordering der koepok-inenting niet, zoo als men zich dit had voorgesteld, bereikt is geworden, door eene min bepaalde eerebelooning, alleen van hen, welke die kunstbewerking, zonder daarvoor belooning te hebben genoten, aan meer dan *honderd* voorwerpen, in één jaar, hadden bewerkstelligd:

Willende voorzien in het middel, tot bereiking van dat doel, op eene, meer geschikte wijze;

Op de voordragt van Onzen Minister van binnenlandsche zaken, van den 24 Februarij 1832 no 215, 2de afdeeling;

Den Raad van State gehoord;

Gezien het rapport van Onzen Minister voornoemd, van den 3 April jl., no. 122, 2de afdeeling;

Den Raad van State nader gehoord;

Gelet op het nader rapport van Onzen meergemelden Minister, van den 21 dezer, no. 181, 2de afdeeling;

Herzien Ons besluit van den 18 April 1818 (*Staatsblad no.* 20),

Hebben besloten en besluiten:

Art 1. „ Jaarlijks, en beginnende over het tegenwoordig jaar, zullen er eenige gouden medailles, elk ter innerlijke waarde van *vijftig guldens* (*f* 50) kunnen worden uitgereikt aan geneeskunstoefenaren, en ook aan andere bijzondere personen, in dit rijk woonachtig, die zich bij uitnemendheid verdienstelijk zouden mogen gemaakt hebben, tot bevordering der koepok-inenting, hetzij naar aanleiding van belangeloosheid, veelvuldigheid, naauwkeurige of doelmatige behandeling, het uitgeven van nuttige werken tot toelichting van de kennis en den loop der ziekte, mitsgaders hare afwijkingen, zoo wel als tot eene vruchtbare aanbeveling der kunstbewerking en bestrijding van vooroordeelen tegen dezelve.

2 „ Van die gouden medailles zullen er, telken jare, niet meer in elke Provincie kunnen toegewezen worden, dan overeenkomstig de navolgende evenredigheid.

In de Provincie	*Noordbraband*,	*drie* medailles.
———	*Gelderland*,	*twee* ———
———	*Holland*, noordelijk gedeelte,	*drie* ———
———	——— zuidelijk gedeelte,	*drie* ———
———	*Zeeland*,	*twee* ———
———	*Utrecht*,	*twee* ———
———	*Vriesland*,	*twee* ———
———	*Overijssel*,	*twee* ———
———	*Groningen*,	*twee* ———
———	*Drenthe*,	*eene* ———

3. „ De geneeskunstoefenaren, en andere personen, welke zouden mogen vermeenen, uit een of meer der bovenvermelde hoofden, aanspraak te kunnen maken op gezegd eereblijk, zullen hunne belangen te dezen, met ontwikkeling der gronden, waarop zij derzelver aanspraak verlangen te doen geldig zijn, vóór den laatsten Februarij van elk jaar, volgende op dat, waarover die aanspraak zich uitstrekt, moeten voordragen aan de provinciale geneeskundige, commissie, onder welker ressort zij woonachtig zijn."

4. „ Gezegde commissien zullen de bij hen ingekomene stukken te dezen naauwkeurig onderzoeken, en daaruit een gemotiveerd rapport opmaken, en inzenden aan de Gedeputeerde Staten der Provincie, inhoudende haar advijs, aan welke personen er gedenkpenningen, naar verdiensten, zouden kunnen worden uitgereikt.

5. „ Dezelve commissien zullen, behalve hen, die volgens het hiervoren bepaalde, hunne belangen hebben doen gelden, ook in aanmerking kunnen nemen dezoodanigen, welke, schoon zij zich niet als mededingers mogten aangemeld hebben, evenwel, naar derzelver oordeel, tot het bekomen van bovengemeld blijk van onderscheiding, onbetwistbare verdiensten bezitten.

6. De Provinciale geneeskundige commissien, gevestigd te *Amsterdam* en te *Haarlem* zullen, omtrent de in *Noordholland* toewijsbare drie medailles, gemeenschappelijk te rade gaan; dezelfde maatregel zal evenzeer, door die te *'s Gravenhage* en te *Dordrecht* gevestigd, voor *Zuidholland*, gevolgd worden.

7. De Gedeputeerde Staten zullen de in voege voorschreven bij hen ingekomene rapporten, voorzien met hunne consideratien, vóór den laatsten Junij van elk jaar, aan Onzen Minister van binnenlandsche zaken inzenden, ten einde, door dezen, daaruit, zoo spoedig mogelijk, het vereischte voorstel aan Ons gedaan worde.

8. Ten gevolge der bovengemelde bepalingen, worden art. 9 en 10 van Ons Besluit van den 18 April 1818 (*Staatsblad no.* 20), ingetrokken en buiten werking gesteld."

Onze Minister van binnenlandsche zaken is belast met de uitvoering van het tegenwoordig Besluit, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan Onzen Minister van Financien, den Raad van State, en aan de algemeene rekenkamer, tot informatie en narigt; zullende hetzelve wijders in het *Staatsbad* worden geplaatst.

Gegeven te *'s Gravenhage* den 24 Mei des jaars 1832, het negentiende van Onze regering.

WILLEM.

Van wege den Koning,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

OOSTENRIJK.

WEENEN, *den* 19 *Junij*. Eergisteren gaf een klein verschil tusschen eenen Hongaarschen lijfgarde en een ambachtsgezel, bij de kazerne, aanleiding tot eene opschudding. De jonge hongaarsche edelman meende beleedigd te zijn, en deed den handwerksman in de kazerne brengen. Intusschen waren vele nieuwsgierigen blijven staan, waarop de menigte dermate aangroeide, dat er spoedig vele duizenden bijeen waren. Toen de politie den gevangene wilde afhalen, deed de menigte eene poging om hem te bevrijden. Daar de wachtpost te zwak was en eenige kwaadwilligen reeds met steenen op de militairen wierpen, werd de kazerne weder gesloten. De gevangene werd echter, door eene zijdeur, zonder dat de menigte het merkte, naar de politie gebragt, aldaar ondervraagd en dadelijk in vrijheid gesteld. In dien tusschentijd stond de nieuwsgierige massa gapende voor het front der kazerne, en eenige stemmen vorderden de vrijlating van den gevangene, waaraan natuurlijk niet kon voldaan worden. De menigte was verbazend, en groeide steeds aan. Gelukkiglijk begon het verschrikkelijk te regenen, waarop de menigte uiteen ging. Zonder de voorzigtigheid der politie en der autoriteit had deze kleinigheid onaangename gevolgen kunnen hebben.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 24 *Junij*. De langdurige twist tusschen de regering van het vorstendom Hessen en de vertegenwoordigende vergadering, schijnt eindelijk te zullen worden bijgelegd. Nadat het commissariaat bij den landdag onlangs aan eenen ambtenaar was opgedragen, die meer dan zijnen voorganger het vertrouwen der natie schijnt te bezitten, hebben de afgevaardigden op nieuw op de uitvaardiging van onderscheidene wetten aangedrongen, en is eindelijk in de zitting van den 16den dezer het ontwerp van wet, waarbij de burgerwapening geregeld wordt, nogmaals op verzoek van het bestuur gewijzigd, in overweging genomen en na korte beraadslagingen met eene groote meerderheid aangenomen. De overige ontwerpen zullen alsnu spoedig volgen.

In het Nassausche heeft men eene geregtelijke vervolging begonnen tegen de gedeputeerden, die zich aan de beraadslagingen der kamer hebben onttrokken, en bij een openbaar protest het bestuur van onwettge handelwijze hebben aangeklaagd. Hoezeer afzonderlijk gedagvaard, hebben zij alle geantwoord, dat zij als vertegenwoordigers van het volk en voor de daden in die betrekking gepleegd, aan geene regtbank eenige verantwoording schuldig waren.

Nadat de stad Bazel de onvoorwaardelijke bemiddeling door den Zwitserschen landdag aangeboden, bad van de hand gewezen, heeft men de commissarissen van het bondgenootschap teruggeroepen, en daarop de aangelegenheden van het kanton op nieuw in overweging genomen, waarop eindelijk, in de zitting van den 14 dezer, tot eene scheiding is besloten. Onderscheidene kantons, die vroeger in het belang der stad hebben gestemd, schijnen door hare laatste weigering van gevoelen veranderd, en hebben zich thans ongunstig uitgelaten. Intusschen is thans alleen het beginsel aangenomen en zal men nog nader beslissen, of deze scheiding zich bij de geinsurgeerde gemeente zal bepalen, dan wel of het geheele platteland op zich zelve zal worden gebragt.

De cholera verspreidt zich in dat gedeelte van Saxen, dat aan Pruissen behoort. Niet alleen in de stad Merseburg, maar in verscheidene dorpen langs de Saale, is de cholera ontstaan. Het Koningrijk Saxen meent nog, dat een kordon die ziekte kan stuiten en heeft daarom een gezondheids-kordon tusschen de Saale en de Elster doen plaatsen.

Uit Wisbaden klaagt men, dat er in dit jaar weinig bad-gasten komen. Russen, Polen Franschen en Hollanders zag men er niet. In Ems daarentegen bevonden zich meer vreemdelingen. De Keizerin van Rusland, de Kroonprinses van Pruissen, de Keizerin van Brazilie en de hertogin van Leuchtenburg werden er met eenig gevolg verwacht.

Van den 26*sten*. De *Beijersche St. Zeitung* meldt uit Munchen, dd. 23 Junij het volgende: Eene gisteren avond ten 10½ ure afgezonden estafette brengt de volgende allerhoogste ordonnancie aan de Koninklijke Regering van den Rijnkreits over:

Lodewijk, Koning enz. Wij moesten met des te billijker smart de sints korten tijd in den Rijnkreits ontstane verstoringen der wettelijke orde vernemen, hoe meer steeds de zorg ons ter harte ging om het welzijn van deszelfs bewoners te bevorderen, in weerwil der hindernissen, die, ten gevolge der onafwendbare tijdsomstandigheden, zich tegen onze landsvaderlijke bemoeijingen hadden gekant. Zoo weinig als wij aan de Rijnkreits-bewoners in het algemeen datgene toeschrijven wat alleenlijk van ettelijke kwalijkgezinden op eene menigte verdwaalden overging, zoo levendig ook gevoelden wij ons door onzen pligt als Regent gedrongen om de geheele kracht der wetten te ontwikkelen tegen eenen staat van zaken die de heiligste belangen des Lands, Beijeren's betrekkingen naar buiten, en de den ordelijken burgeren staatswettelijk gewaarborgde veiligheid van personen en eigendommen evenzeer in gevaar brengt. Wij vaardigen derhalve onzen staatsminister, den veldmaarschalk, Prins *von Wrede*, als buitengewoon hof-commissaris, met magtigingen af, welker uitgestrektheid beantwoordt aan ons vertrouwen op de reeds veelvuldig proefondervindelijk geblekene schranderheid en getrouwheid van dezen staatsambtenaar.

Ten einde aan de verordeningen, welke dezelve tot handhaving der wetten zal in werking stellen, voor ieder geval, de vereischte voltrekking middelen bij te zetten, hebben wij een voegzaam getal troepen ter zijner beschikking gesteld. Wij geven ons over aan het vertrouwen, dat de stem van gemelden onzen afgevaardigden buitengewonen hof-commissaris zal worden aangehoord, en de wettelijke orde even zoodra in alle gemeenten zal teruggekeerd zijn. Op gelijke wijze kunnen de Rijnkreitsbewoners hunnerzijds van onze lands-vaderlijk zorgende behartiging vertrouwen, dat ieder gebrek in het bestuur, langs den wettelijken weg ter onzer kennis komende, onderzocht en hersteld zal worden met dezelfde welwillendheid, met welke de instellingen van Rijn-Beijeren, tijdens deszelfs vereeniging met den algemeenen staat, in derzelver kracht gelaten en sedert met en benevens de weldadige verordeningen der staatsreling in stand gehouden zijn. Mogt ons vertrouwen niet vervuld worden, dan zouden de weerspannigen aan zich zelven al die gevolgen te wijten hebben, die in zoodanige gevallen door de wetten duidelijk worden bepaald; doch welker plaatsgrijping wij als een der allertreurigste oogenblikken onzer regering zouden erkennen. Onze kreitsregering zal dit ons tegenwoordig patent en ons daarin uitgedrukt vast besluit in het officieel dagblad doen plaatsen, voorts in alle gemeenten hetzelve doen aflezen en aanplakken, en tot deszelfs volvoering met pligtmatigen ernst medewerken.

Munchen, den 22 Junij 1832. (*Get.*) LODEWIJK, enz.

De maatregelen tot herstel der rust in de Duitsche landen aan den Rijn worden met nadruk voortgezet. Eene menigte bevelen tot arrestatien zijn gegeven en worden uitgevoerd. Te Hochheim is gisteren, op last der Nassausche overheid, de heer *Metternich* gevat, die een gewezen Hessendarmstadsche officier en te Mentz woonachtig was. Hij had niet lang geleden te Niederwald bij Rudesheim eene oproerige rede gehouden en er eene zoogenaamde Duitsche driekleurige vaan, zwart, rood en goud, ontrold. Men heeft hem naar de criminele gevangenis te Wisbaden gevoerd. Den 18den had een detachement lansiers, van Landau vertrokken, te Bergzabern den Dr. *Grosse* willen opligten, doch deze was naar Frankrijk ontsnapt. Hetzelfde is den afgevaardigde *Schuler* gelukt, dien men den 20sten te Tweebruggen heeft willen arresteren. Aldaar zijn overigens, zoo bij dezen voortvlugtigen, als bij de heeren *Savoije*, *Geib*, *Denis*, *Pistor*, den kandidaat in de godgeleerdheid *Eifler* en den kandidaat in de regten *Nickel*, huiszoekingen gedaan. Een dier personen, *Pistor*, als ook de bekende *Hochdorfer*, zijn mede voortvlugtig. Ook tegen de dagbladen wordt met klem gehandeld. *Hochdorfers Burgerviend* heeft opgehouden; de *Aanwijzer van Rijn-beijeren*, die door *Kohlhepp* geschreven werd, heeft zich aan de censuur moeten onderwerpen en de schrijver zelf is, wegens een der artikels, tot eene boete en drie-maandelijksche gevangenis gevonnisd geworden. Ook de drukker van dit blad, *Rost*, was gevangen genomen. Zelfs de courant van Spiers is eenen dag lang onder beslag geweest, omdat zij een in hevige uitdrukkingen vervat protest der gemeente Neustad tegen de jongste verklaring van het Beijersche ministerie geplaatst had; die verklaring wordt thans in steendruk verspreid. Andere gemeenten hebben insgelijks geprotesteerd, doch in gematigder uitdrukkingen. Het gerucht dat de veldmaarschalk *Wrede* in persoon naar den Rijnkreits komen zou, was tegengesproken geworden, doch thans wordt de tijding op nieuw gegeven, en men zegt dat hij door eenen algemeenen commissaris verzeld zal zijn. Beijersche troepen marcheren in menigte, door Wurtemberg, naar den Rijn.

Middelerwijl meldt de *Hanausche Courant*, dat den 22 dezer te Wilhelmsbad weder eene volksverzameling heeft plaats gehad, waarop vele duizenden uit de nabijheid en de verte zijn tegenwoordig geweest. De justitieraad *Bächner*, Dr. *Schulz* uit Darmstad, de heer *Forster*, redacteur van het Volksblad, behoorden mede tot de vergadering. Er heeft een optogt plaats gehad, waarbij een Duitsch vaandel gedragen werd, en afwisselend muzijk en gezang zich liet hooren. De leeraar *Merz* heeft de aanspraak aan de vergadering gedaan. De heer *Forster* is voorzitter geweest. Vervolgens hebben 300 personen een openbaren maaltijd gehouden, en eindelijk zijn er nog redevoeringen voor het volk gedaan, welke gedeeltelijk zeer veel bijval gevonden hebben.

In de Pruissische Rijn-provincien is alles stil, hetwelk onder anderen daaraan wordt toegeschreven, dat de regering, reeds den vorigen herfst, de tegenwoordige hooge prijzen der granen voorziende, magazijnen heeft aangelegd, waaruit thans, tegen verminderden prijs of verbindtenis tot teruggave in natura, aan de ingezetenen koren wordt afgeleverd.

Tegen de 16 leden van den Nassauschen landdag, die geweigerd hebben zitting te nemen, is thans eene geregtelijke vervolging ingesteld. Zij hebben genoegzaam op denzelfden dag voor de daartoe aangestelde ambtenaren moeten verschijnen en een langduring verhoor ondergaan. De drie verklaringen, welke zij openbaar gemaakt hebben, zijn de eigenlijke punten van beschuldiging tegen hen. Men beweert, dat dezelve de volgende overtredingen der wet bevatten: 1. dat dezelve op eenen tijd beraamd, opgesteld en onderteekend zijn, dat de onderteekenaars niet meer bevoegd waren om als gedeputeerde vergadering te handelen; terwijl bij § 3 der staatsregeling elke eigendunkelijke vergadering zelfs uitdrukkelijk verboden is; 2. dat is gehandeld tegen eene verordening der regering, waarbij alle vertoogen en verklaringen aan 's lands overheden door meer personen onderteekend, onder bedreiging van straffen, verboden zijn; 3. dat de openbaarmaking der bedoelde verklaringen en het met de verbreiding derzelve aan den dag gelegde oogmerk misdadig zijn.

Het kleine committé der Wurtembergsche staten heeft den 13 dezer maand, op een voorstel van den afgevaardigde uit Hall, den heer *Hufnagel*, betrekkelijk de maatregelen door de regering omtrent de drukpers genomen, geweigerd het voltallige committé bij een te roepen, verklarende dat het daartoe geene termen zag. Nogtans heeft het committé aangekondigd, bij de eerstvolgende zamenkomst der staten, omtrent dit gedeelte der wetgeving, dat ook door hetzelve als gebrekkig beschouwd wordt, onderscheidene voorslagen te zullen doen.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 26 *Junij*. De Cholera rigt veel verwoesting aan in Ierland, en de levenswijze van de geringere klasse schijnt veel toe te brengen tot de verbreiding der kwaal; gelukkig is het gewone voedsel voor de groote menigte in overvloed voorhanden. — De onruststokers, welke godsdienstijver ten voorwendsel nemen, ten einde hunne eigene staatszuchtige oogmerken te beter te bemantelen, houden niet op met het aanwenden van pogingen, om de menigte der landbewoners tegen de thans bestaande orde van zaken in het harnas te jagen; — alles met het inzigt, om de banden, die Ierland aan Engeland verbinden, te verbreken, en eerstgenoemd eiland van Groot-Brittannie af te scheuren. — Het weigeren der betaling van de tienden neemt toe, en bijaldien men te dien aanzien geweld wil gebruiken, zal het aantal der troepen, thans in Ierland verdeeld, hetwelk op niet minder dan 25,000 man wordt begroot, wel waarschijnlijk te kort schieten. — De Oranje-partij, of de aanklevers van de thans

bestaande orde van zaken, betoonen geene geringe geestdrift voor derzelver behoud. Al hunne vereenigingen zijn uitgenoodigd, om op den 12 Julij den gewonen omgang te houden, ter eere van Koning *William*; — om gewapend op te komen, en des noods geweld met geweld te keeren. De tegenpartij maakt mede toebereidselen, zoo dat men beducht is, dat er op dien dag verregaande wanorde zal worden gepleegd.

Men wil onderrigt zijn, dat de expeditie van don *Pedro* tegen den 10 Junij de Azorische-eilanden heeft moeten verlaten, ten einde zich naar de portugeesche kust te begeven. In berigten uit Lissabon van 17 Junij wordt van de aankomst op de genoemde kust nog niets gemeld, maar wordt verzekerd, dat don *Miguel* zich steeds te weer denkt te stellen, en altijd staat maakt op spaansche ondersteuning. Het britsche eskader kruist voor den mond der rivier. Zoo men aan de berigten van de zijde der Whigs geloof wil slaan, zoude don *Miguel*, ingeval van aanranding, weinig of geen staat op zijne troepen kunnen maken.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, *den 26 Junij.* Volgens den *Messager* heeft het gouvernement van het kabinet van Berlijn berigt ontvangen, dat er troepen naar de Rijn-provincien gezonden zouden worden, tot onderdrukking van den *geest van oproer*, die er zich in den hoogsten graad openbaart. Het Pruissische ministerie vleit zich, dat het Fransche gouvernement geen achterdocht zal opvatten uit dezen maatregel, welke ten doel heeft den vrede van Europa te verzekeren, door het smoren van het beginsel der omwentelingen. Beijeren, Wurtemberg, het hertogdom Baden zullen mede, *met toestemming van de Souvereinen dier landen*, vreemd garnizoen ontvangen. De nota, zegt men, eindigt met eene stellige verklaring, dat Pruissen den oorlog tegen Frankrijk zoude verkiezen, boven zich in het allerminst belemmerd te zien in het ten uitvoer brengen van zijn ontwerp, hetwelk *alle* gekroonde hoofden gerust moet stellen.

Het in vrijheid stellen van de heeren *de Châteaubriand*, *Fitz-James* en *Hyde de Neuville*, gisteren als reeds gebeurd aangekondigd, wordt thans weder tegengesproken. Reeds voor drie dagen, zegt de zoo even aangehaalde *Messager*, hadden *de drie gevangenen* weder op vrije voeten gesteld moeten worden. Het berigt was uit eene goede bron afkomstig, en wij hadden ons gehaast hetzelve mede te deelen. Hetzelve is evenwel niet bevestigd geworden; die drie gevangenen bevinden zich nog, de een aan de conciergerie, de beide anderen aan de prefektuur van politie. Men blijft evenwel verzekeren, dat hunne in vrijheid stelling onverwijld volgen zal. Met betrekking tot den heer *Hyde de Neuville* verzekert men onder anderen, dat hij Zondag ontslagen had moeten worden, zoo de bureaux op dien dag gewerkt hadden, maar dat het stilstaan van dezelve het verleenen van zijn ontslag heeft doen vertragen.

Men durft kwalijk meer geloof hechten aan de onderscheiden tijdingen, die men omtrent de hertogin *van Berry* ontvangt, maar enkele brieven uit Nantes brengen mede, dat zij zich nog te Saint Pol de Leon in het arrondissement van Morlaix, departement van Finisterre, onthoudt.

Een onzer dagbladen deelt het navolgende mede:

Wij zijn misleid geworden met het berigt, dat de heeren *de Châteaubriand*, *Fitz-James* en *Hyde de Neuville* uit hunne hechtenis ontslagen waren. De ministers zijn weder van gevoelen veranderd, en de doorluchtige gevangenen hebben hunne vrijheid niet terug bekomen. Men staat zeer in twijfel boedanig met hen te handelen, inmiddels ontvangen zij iederen dag de verzekering van den volgenden dag hunne vrijheid te zullen bekomen.

Er blijven nog altijd vele geruchten omtrent op handen zijnde veranderingen in het ministerie in omloop. Men is het thans algemeen eens, om den heer *Dupin* als aanstaanden voorzitter van den raad, met het portefeuille van justitie, te beschouwen. Maar dit is ook het eenige waarin men overeenstemt. Het schijnt zelfs zeker dat er hieromtrent nog niets stelligs beslist is. In den boezem van den raad is alles nog in groote verwarring. De eene kuiperij werkt de andere tegen en dit belet den Koning tot een besluit te komen; maar Prins *Talleyrand* is de arbiter, tot wien *Lodewijk Filips* zich wendt om tot eene beslissing te komen, en zoo de Prins al weigerachtig blijft om minister te worden, is hij het ten minste, aan wien het zamenstellen van een nieuwe kabinet opgedragen is; gisteren heeft hij met den Koning eene conferencie gehad, die twee uren geduurd heeft; men weet niet of er bij die gelegenheid eenige beslissing genomen is.

Het ontwerp tot eene leening schijnt uitgesteld tot dat het nieuwe ministerie daar zal wezen en zal in de eerste acht dagen geen voortgang hebben. Het schijnt zeer twijfelachtig of de heer *Louis* bij de financien zal blijven. De zaak van *Kessner* schijnt hem zeer in de oogen van Prins *Talleyrand* benadeeld te hebben; evenwel, daar de heer *Thiers* het portefeuille niet wil aanvaarden en daar men geene bekwaamheden ziet aan welke het toebetrouwd kan worden, zou het ten slotte wel kunnen gebeuren dat men zich genoodzaakt zag den baron *Louis* te behouden. Ook zou men, alvorens de leening te negotieeren, de fondsen wel eenige franken willen doen rijzen, om eenen beteren prijs voor het toekennen van dezelve te maken, en men vleit zich dit te mogen verwachten van de tijding, dat het provisionele een einde in het ministerie neemt en van het opheffen van den staat van beleg.

Eergisteren is er op het buitengoed der moeder van den heer *Rothschild* en gisteren op dat van dien heer zelven een diplomatiek diner geweest.

Heden heeft zich het gerucht van het ontschepen van don *Pedro* op de Portugeesche kusten op nieuw verspreid; een *Courier* zou het berigt er van hebben aangebragt aan de hertogin *van Braganza* en aan donna *Maria*; de Londensche berigten van den 23 maken er echter nog geene melding van.

Men spreekt van een protokol, ten aanzien van Griekenland; houdende, dat de jonge Koning (Prins *Otto* van Beijeren) zich, met 3000 man Beijersche troepen, derwaarts zal begeven, en dat de drie Mogendheden eene leening van 20 millioenen franken zullen waarborgen. — Men wacht eerlang eene vrij geduchte Russische vloot in de Oostzee.

Van den 27sten. De het ministerie betreffende kwestie is het onderwerp van alle gesprekken. De voorstanders van het stelsel van 13 Maart, die nog zeer onlangs beweerden dat de dood van den heer *Cas. Périer* niets in de gesteldheid van het Kabinet kon veranderen, beginnen zelven te erkennen dat men op het punt is, ministeriële wijzigingen daar te stellen. Heden kunnen wij weinig of niets voegen tot hetgeen wij te dezen aanzien gisteren hebben gemeld. Nog altijd doodverft men den heer *Dupin* senior met het raads-presidium; de heer Baron *Louis* treedt af; de heer *Soult*, die zijne demissie had verzocht omdat men hem het presidium niet wilde geven, heeft besloten aan het beheer der zaken te blijven, zelfs met den heer *Dupin* tot ambtgenoot. Alles schijnt vastgesteld en om de nieuwe zamenstelling aan het daglicht te brengen, het wachten alleenlijk naar de beslissing van het hof van cassatie te zijn. Het te gemoet zien dezer beslissing schijnt echter de ministers niet veel meer te verontrusten, want, zeide heden morgen een jong advocaat, ministerieel gedeputeerde, de stemmen voor en tegen de bevoegdheid der krijgsraden zijn in meerderheid voor den gang der regering; zij zijn derwijze wiskunstig berekend dat men de uitkomst als reeds bekend beschouwt. Als dit waar is, moet men toestemmen dat de heer *Dupin* senior al eene vrij zonderlinge rol zal spelen; want een ieder weet dat hij zich tegen de gezegde raden heeft verklaard, en toch als hij het kabinets-voorzitterschap wil hebben, kan hij zich niet verklaren tegen het door het vorig kabinet gehouden gedrag, wanneer het meerderdeel dergenen die het zamenstelden, zijne ambtgenooten zullen zijn in het kabinet aan welks hoofd hij zich geplaatst zal zien. Men onderstelt dat hij te dezen onzijdig blijven en aan anderen de zorg om tegen den gang der regering te opponeeren overlaten zal.

Wij vernemen uit eene echte bron dat het Belgische gouvernement besloten heeft Maastricht te omsingelen en zelfs die plaats te belegeren, ten einde de Hollanders te dwingen het Antwerpsch Kasteel te ontruimen. Deze maatregel zoude genomen zijn op den raad van Frankrijk en Engeland, alzoo deze beide Mogendheden niet tegen Holland willen tusschen beide treden, dan wanneer deze poging der Belgen mislukt.

De maarschalk *Soult* is gisteren bij den minister van buitenlandsche zaken geweest, en zij hebben eene langdurige conferencie gehouden. Sommige lieden willen weten dat de minister aftreedt, en op het punt staat zich naar een zijner landgoederen te begeven.

Tegen het oogenblik der beleg-opheffing, en zelfs tegen den dag waarop het hof van cassatie moet uitspraak doen over de bevoegdheid der krijgsraden, schijnt de regering eenig rumoer te duchten. De politie-prefekt moet reeds deswegens zijne maatregelen hebben genomen.

Men merkt op, dat de cholera vreesselijke voortgangen onder verscheidene regimenten heeft gemaakt, en men schrijft het toe aan de menigvuldige regiments-maaltijden, welke de linie en de nationale garde elkander geven.

B E L G I E.

BRUSSEL, *den 28 Junij.* De Hollandsche krijgsgevangenen, die zich in de gevangenis des Petits Carmes bevinden, zijn gisteren om te worden uitgewisseld, naar Antwerpen begeleid.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, *den 29 Junij.* Men zal zich herinneren, dat in de verleden maand drie Noord-Hollandsche schutters, en twee fuseliers, op de voorposten gekantonneerd, zich zonder het te vermoeden, op Belgisch grondgebied bevindende, aldaar in handen vielen van den vijand, welke hen gevankelijk naar Antwerpen voerde. Later vertoonde zich een Belgisch maréchaussée te paard, in volle wapenrusting te Groot-Zundert, alwaar hij door Geldersche schutters werd aangehouden, en naar Breda getransporteerd. Thans vernemen wij, dat heden morgen zeer vroegtijdig zich uit 's Prinsenhage naar de grenzen begeven hebben een schutter-officier met een wachtmeester en trompetter der kurassiers, ten einde eene uitwisseling daar te stellen van den genoemden Belgischen brigadier *Jacoby* en de vijf bovenbedoelde militairen, die wij hopen, dat bij den vijand even goed zullen zijn behandeld geworden, als de in deze vesting in verzekerde bewaring geweest zijnde Belg, die bij zijn vertrek, zijne tevredenheid over de behandeling alhier, te kennen heeft gegeven.

's GRAVENHAGE, *den 28 Junij.* Heden morgen is een courier met depeches naar Londen door onze regering afgezonden, welke, naar men verzekert, overbrenger is, van 's Konings bepaald antwoord op de laatste aanvrage der Londensche Conferencie. Men zegt, dat daarin de meest vredelievende bedoelingen worden aan den dag gelegd, doch aan den anderen kant verklaard, dat Nederland aanspraak heeft op billijke voorwaarden van scheiding.

De Brusselsche *Courrier* deelt het volgende mede: Wij kunnen stellig verzekeren, dat de Koning niet voornemens is in het huwelijk te treden, dan nadat de Citadel van Antwerpen door de Hollanders zal ontruimd zijn.

Idem. Onder het opschrift *ontruiming der Citadel van Antwerpen* behelst dit blad het volgende artikel: Wij hebben alreeds ons gevoelen doen kennen ten opzigte der mate van vertrouwen, welke naar het ons voorkomt het land stellen moet in de jongste beloften der Londensche Conferencie; thans wenschen wij nog eenige woorden te zeggen over de doeltreffendheid der door het *Foreign-Office* mogelijk te nemen maatregelen, ter uitvoering dier beloften.

Wij gelooven te kunnen verzekeren, dat in de diplomatieke vereenigingen, alwaar de door den prins *Talleyrand* en lord *Palmerston* voorgeslagen dwangmiddelen zijn behandeld geworden, de gevolmagtigden van Pruissen, Rusland en Oostenrijk zich te dien opzigte op zulk eene duidelijke en stellige wijze hebben doen hooren, dat er geen twijfel bestaat of hunne hoven hebben vastelijk besloten om, over het algemeen, in geen geval hunne troepen tot de uitvoering van zulk een oogmerk te doen zamen werken, en vervolgens niet te gedoogen dat Frankrijk deszelfs leger in Holland doe binnen rukken ten einde den Koning *Willem* tot het onderteekenen der 24 Artikelen te dwingen. Zoodat, onderstellende zelfs dat de Hoven van het Noorden werkelijk ter goeder trouw in hunne beloften te onswaarts handelen, het niet minder gewis is dat het zenden van een Britsch eskader naar de Hollandsche kust de eenige daad van interventie is, waartoe men die Hoven zou kunnen doen instemmen.

De ondervinding, echter, heeft ons geleerd dat men geenszins hopen mag, dat zulk eene demonstratie voldoende zij om den ijzeren kop van *Willem* te verwrikken, en neemt hij voor zich te verzetten tegen Engeland, gelijk hij zulks reeds in November ll. heeft gedaan, alsdan gebeurt van twee dingen een: Of de Engelsche vloot zal zich te vrede stellen met het in staat van blokkade houden der kusten en havens van Holland, en alsdan zal die daad van vijandelijkheid twee groote moeijelijkheden na zich slepen; de eerste is, dat tegen het, dezen maatregel bewerkt hebbende ministerie zich de geheele Engelsche handelstand zal verheffen, wiens op het tegenwoordige oogenblik zeer levendige betrekkingen met Holland zullen benadeeld worden, naardien Koning *Willem* niet zal nalaten alle in zijne havens aanwezige schepen in beslag te nemen; de tweede moeijelijkheid bestaat daarin, dat de opbloeijende handel van Antwerpen den doodsteek zal bekomen, want ontwijfelbaar zullen de Hollanders, zoodra de Engelschen de Monden der Schelde blokkeren, onze schepen het afkomen der rivier beletten.

Of de Engelsche vloot zal eenen ingang binnen de Schelde trachten te forceren, en alsdan zou zulk eene onderneming in de eerste plaats even als in 1809, tijdens de expeditie van lord *Chatam*, de medewerking vereischen van eene landings-armee, bestemd om Vlissingen, Breskens en al de boorden van den stroom verdedigende forten in bezit te nemen, eene armee wier zamenbrenging geldelijke opofferingen zou veroorzaken, welke het parlement waarschijnlijk niet zou toestemmen; en dan nog zelfs zou de Engelsche vloot in weerwil dier middelen, evenwel de kansen van mislukking kunnen loopen.

Onze conclusie blijft derhalve *dat wij onze zaken zelven moeten afdoen.*

Indépendant. Sedert eenigen tijd heeft men te Brussel eene menigte proclamatien van den kolonel *Cleerens* verspreid; op dezelven staat de nieuwe uniform van dat Hollandsche vrijkorps in steendruk afgebeeld; drie commissarissen van policie, van eenen gendarme verzeld, zijn voor drie dagen naar het huis van een onzer steendrukkers gegaan, om te onderzoeken of niet bij dezen de proclamatien van *Cleerens* vervaardigd waren, vermits men reden heeft om te vermoeden dat zij in Brussel gedrukt zijn.

Journal du Commerce d'Anvers. De *Indépendant* kondigt op eene stellige wijze aan, doch zonder zelf veel geloof daaraan te hechten, dat Koning *Willem* bewilligt in het ontruimen der Antwerpsche Citadel. De bij ons uit Holland ontvangen berigten, welke door beurstijdingen bevestigd worden, bewijzen dat de *Indépendant* zich nopens de ontruiming der Citadel heeft laten misleiden, en dat onze gisteren medegedeelde voorspellingen wegens het dreigende van eenen oorlog misschien nog vroeger zullen verwezenlijkt worden, dan wel de berigten der laatste tijden zulks deden verwachten.

Te Antwerpen heeft zich thans mede een nietwijfelachtig Cholera-geval vertoond bij een werkman, die uit Gend was terug gekomen, en den 25sten, na 12 uren in het ziekenhuis geweest te zijn, gestorven is.

LEEUWARDEN, *den 2 Julij.* Op 26 Julij aanstaande zullen te Willemsoord, ten behoeve van het departement voor de nationale nijverheid en de kolonien, publiek om kontant geld verkocht worden, het hol of de romp van het stoomschip *Atlas*, de inventaris van hetzelve schip, benevens de scheeps-stoomwerktuigen met al de daartoe behoorende ijzeren en koperen zoo vaste als beweegbare deelen, ligtpompen, enz., eene ijzeren scheeps-pomp, 10 ijzeren kisten voor steenkolen, 4 voor olie of vet, en 2 voor water, en eindelijk eene ijzeren kajuits-kombuis met alle koperen en blikken ketels en verder toebehooren.

GRONINGEN, den 30 Junij.

Eergisteren is door den breeden kerkeraad der Nederduitsche Hervormde Gemeente alhier, ter vervulling der vacature, ontstaan door het overlijden van Ds. *Joh. Mulder*, op het drietal gebragt: DD. *Amshoff*, te Franeker; *Boels*, te Noorddijk en *van Limburg Brouwer*, te Schiedam; en op heden is hieruit beroepen Ds. *Amshoff*, Predikant te Franeker.

M E N G E L W E R K.

HET NADEEL, HET WELK DE HEDENDAAGSCHE STAATKUNDE STICHT, GEWOGEN TEGEN HET VOORDEEL, HET WELK DEZELVE AANBRENGT.

Meer dan eens zijn de Staatslieden vergeleken met de Kameleons, welke van kleur veranderen naar het onderwerp, waarmede dezelve zich bezig houden, of het voorwerp, het welk hen aandoet en hun instinct in beweging zet. Hoe vele of weinige punten van vergelijking verder tusschen de Staatslieden en de Kameleons in aanmerking kunnen komen, weet ik niet, uit gemis aan kennis omtrent de natuur en huishouding der Kameleons onder elkander, en is ook niet noodig thans te onderzoeken. Genoeg is het deze oude vergelijking, welker juistheid slechts door weinigen betwijfeld zal worden, op den voorgrond te hebben gesteld. De toepassing zal haar genoegzaam regtvaardigen. Engeland en Frankrijk hebben de 24 Artikelen, welke de finale scheiding tusschen ons en de Belgen zullen daarstellen, gaaf, ongeschonden, onvoorwaardelijk geratificeerd. Dat konden zij nu veilig doen. Want Engeland heeft de Belgische fabrieken, welke een doorn in hun vleesch was, zien of te gronde gaan, of aan dezelve, door der Belgen scheiding van ons, hunne debouchés ontnomen. Frankrijk, hetgeen of inwendig of buiten 's lands woelwateren wil, zal eenige, hun hinderlijk, weerstrevende vestingen sloopen of overnemen. Met alle voorkomen van belangeloosheid zijn deze dus de Grootste eigenbelangzoekers geweest. Eene ondeugende leeringe welke ons uit die rijken gepredikt wordt. In den *familiairen* stijl wordt ons daardoor bekend gemaakt, dat men zijnen *Concurrent* in hetzelfde vak den hals moet trachten te breken, als men eenigermate voorzien kan, dat onze *affaire* daardoor beter bloeijen zal. Oostenrijk, Pruissen en Rusland hebben voorwaardelijk geratificeerd. Dat is niet anders dan billijk. Want wij zijn steeds een onafhankelijk volk geweest en wij hebben plan, om dat *bij provisie* ook te blijven. De Belgen zijn steeds eene afhankelijke bevolking geweest en het is de groote vraag, of zij op den duur wel op hunne eigene beenen zullen kunnen blijven staan. Om deze laatsten nu zoo zeer, ten nadeele van ons, te begunstigen, dat onze Koophandel, de zenuw van onzen Staat, daardoor verlamd moest worden, dat zou zoo veel te zeggen wezen als: „ Wij Mogendheden van Europa! begeeren geene vrije onafhankelijke Volken. Wij willen de menschen arm maken, op dat zij alle veerkracht verliezen en wij er alzoo slaven van zouden kunnen fabriceren."

Het heeft ten minsten allen schijn, als of men het daarop verkiest toeteleggen. Want om een Volk, het welk zich noch tegen zijn regerend Stamhuis, noch tegen een gedeelte zijner voormalige landgenooten, noch tegen de algemeene orde vergrepen heeft, twee jaren lang te laten wachten, eer hetzelve aannemelijke voorwaarden van scheiding worden voorgedragen, dit schijnt te zeggen: „ Toe Jongens! pakt malkanderen aan — vernielt malkander — slaat elkander ongeneesselijke wonden — maakt u onderling ongelukkig enz." De oproerige Belgen, zoo lang onder zijne bescherming te nemen, en inmiddels alle pogingen aantewenden, om de voordeeligste voorwaarden van scheiding voor hen te bedingen, hieruit zouden onvergenoegde bevolkingen kun-

[illegible] eikanderen niet. Bij slot van rekening valt u dan toch altijd een voordeelig saldo toe." En wie weet, hoe vele bevolkingen reeds, door het begunstigen der Belgen, tot oproerigheid zijn verleid geworden. Veronderstellen wij eens, dat het lang dralen van onze zaken, aan de heimelijke bedoeling dat het op eene *restauratie* mogt uitkomen, moet worden toegeschreven: dan zouden die Mogendheden, welke dit bedoelen, ons zoo wel als de Belgen verbitteren, en het is onder de grootste kwaden onder de Zon, dat Volken verbitterd zijn tegen de regeringen. Of men onze verbittering zoo weinig vreest, als die der Belgen, weet ik niet, maar dit kon wel eens eene verkeerde uitwerking hebben. Na oneindig zammelens de scheiding op aannemelijke voorwaarden daartestellen, wil zoo veel zeggen als: „ Wij hebben ons zelve tot scheidslieden opgeworpen, hoe zeer het ons van achteren spijt. Want het schijnt, dat gij ons voor alle onze moeite, daaraan besteed, nog vloeken wilt." Maar de Mogendheden willen *den Vrede* bewaren. Dat zullen zij, hoogstdenkelijk, op den duur niet kunnnen. En één algemeene oorlog is verkiezelijker dan duizende burgeroorloogen, ons gansche werelddeel door uittelokken.

M. G. V. H. D.

HET GELEENDE ZEGEL.

Toen de beruchte VAN DE WEIJER het verdrag tusschen de vijf groote Mogendheden en den zoogenaamden Koning van *Belgie*, te *Londen*, op den 15 November 1831 gesloten, en waarbij de vervulling der bekende 24 Artikelen aan *Belgie* plechtig werd toegezegd, onderteekenen en bezegelen zou, maakte hij eenige zwarigheden en draalde. Niemand begreep daarvan de reden, buiten de naar ligchaam en ziel wanschapene Prins TALLEIJRAND: VAN DE WEIJER bezat geen zegel, dat met eenig wapen voorzien en dus ten gebruike bij deze gelegenheid geschikt was. De slimme Franschman besloot hem te hulp te komen, en liet een zegel vallen; VAN DE WEIJER wierp er snel zijne neusdoek over, bukte zich om die weder op te beuren en maakte zich tevens van het zegel meester. Daarmede bevestigde hij nu het verdrag. Op het zegel van *Talleijrand* stonden de Fransche leliën, welke zich dus nu bij de Belgische handteekening vertoonen. Is dat verhaal waar, (voegt er de Overste VON SCHEPELER, uit wiens *Fortsetzung der politischen Ansichten und Belgischen Revolution*, *3de th.*, *f.* 88, wij dit ontleenen, bij,) zoo kan het wapen van den Belgischen Gevolmagtigde zijn Vaderland ten voorteeken gelden.

BELASTING.

In een dezer dagen te Londen afgekondigd aanplakbriefje leest men het volgende: „ Het kind drijft zijne belaste tol; de baardelooze jongeling ment zijn belast paard, „ met een belasten toom, op eenen belasten weg; en de stervende Engelschman giet „ zijn drankje over, dat 7 pCt. betaalde, in eenen lepel welke 15 pCt. heeft opgebragt; maakt zijn uitersten wil op een zegel van £ 8 en geeft den geest in de armen van eenen apotheker, welke £ 100 betaald heeft, voor het privilegie om hem „ te mogen ter dood brengen; van zijne nalatenschap wordt dan 2 tot 10 pCt. geheven, behalve nog het executeurschap; er moeten groote fooijen gegeven worden om hem op een kerkhof begraven te krijgen. Zijne deugden worden de nakomelingschap vermeld op belast marmer, en dan wordt hij bij zijne vaderen verzameld om niet meer belast te worden."

De geestdrift der Engelschen was voor de Reform-bill, welligt niet om hare deugd, maar uit zucht naar verandering, welke de drukkende lasten des volks zal verligten. — Maar zal de Reform-bill de hoop vervullen? Zoo min als de Catholic-bill. Alleen eene algeheele omwenteling kan de Lasten doen afschaffen. Zal men er dan beter aan toe zijn? — Wel neen! want met de *Lasten* zullen ook de *Lusten* verdwenen zijn. De groote voorvechters sterven onder de Vrijheidsboom aan de Cholera, de overige heethoofden teeren langzaam uit, en de toekijkers mogen op de begrafenis hunner Landgenooten hunne kinderen de Spreuken van den wijzen Salomon voorlezen.

DE GODSDIENST IN BETREKKING TOT DEN STAAT.

Uit een in menig opzigt lezenswaardig opstel nemen wij dit over: „ Alle beschaving, die niet slechts onderrigten maar ook veredelen en verbeteren zal, moet inzonderheid op ons hart, op onze wenschen, neigingen en behoeften haren invloed oefenen; want de hoogste waarheid rust in 's menschen boezem. Daarom hangt het niet, gelijk Montesquieu reeds opmerkte, van den inhoud van zekere leerstellingen af, of de menschen daardoor gelukkiger, wijzer en beter worden, maar van het gebruik, welk het beter gedeelte der menschen daarvan maakt."

„ Waar eene heerschende godsdienst is, daar worden alle andere kerken onderdrukt, of slechts geduld. Geduld! — Arme Menschen, die als schaduwen over de aarde gaan en verdwijnen; die zelve nauwelijks eene halve eeuw in dit leven *geduld* worden, Gij waagt het, van *dulden* tegen uwe broeders te spreken! Hebben wij niet allen dezelfde behoeften? voeden wij niet dezelfde verwachtingen? God schept en onderhoudt uwe broeders, die Gij als onregtzinnigen verdoemt, en Gij wilt hen in naam van dien God slechts dulden!"

„ Bij eene volgreeks van geslachten, die voortgaan zich in den tijd te vormen, kan zich even min eene natuurlijke Godsdienst, als een natuurlijk regt of eene natuurlijke Zedekunde staande houden. Het geloof van eenen wordt dat van velen, en van die velen plant het zich voort op eene talrijke menigte, die geëerbiedigde overlevering, als heilige zeden der vaderen, van overoud gezag en aangeërfd regt. Zoo kan en moet en zal het eeuwig zijn, ook zonder wet, ook zonder belooning en straffe. Doch waar het anders is, daar mag noch wet noch magt zich geweldig indringen, om het Godsdienstig geloof te bepalen. Er bestaat geen magt, die zich tusschen den mensch en God, den tijd en de eeuwigheid, de aarde en den Hemel stellen mag." —

„ Men kan den Staat de bevoegdheid niet ontzeggen, om alle middelen, die dezelve nuttig acht, aan te wenden om den burger beter en gelukkiger te maken; doch zonder de regten eens vrijen wezens daardoor te krenken. Zoo kan dezelve dus de uitbreiding van die Godsdienst, welke tot die oogmerk inzonderheid geschikt is, begunstigen. Dan, daar de Godsdienst zaak des verstands en des harten is, zoo kan geen middel ter verbreiding derzelve dienen, dan onderrigt, leer en voorbeeld.

Algem. Polit. Annal. herausg. von v. Rottek.

DE RANONKEL. (Oeillet naturel.)

(*Eene de Engelschen karakteriserende Anecdote, in een brief medegedeeld aan den Redacteur der Konst- en Letterbode.*)

„ Mijn Grootvader *Voorhelm* had in het jaar zeventig of later daaromtrent, regt weet ik het jaartal niet, maar het is ruim 50 jaren geleden, aan eenen voornamen Engelschen zaadkooper G., die in *Londen* woonde, Bloembollen van allerlei aard, en ook allerbeste Ranonkels, gezonden. De Engelsche Zaadkoopers hebben voor eene gewoonte, om, gedurende den bloeitijd, in hunne winkels voor de ramen, potten met mooije bloeijende bolbloemen en gewassen, of fleschjes met afgesnedene bloemen te zetten, en daarmede te pronken. Zoo deed ook G. en had onder anderen ook dezen Ranonkel, *Oeillet naturel* genoemd, in een fleschje in zijnen winkel staan. Een andere Bloemist *T.*, die buiten Londen op den weg naar Richmond woonde, komt toevallig bij *G.* in den winkel, en deze laat hem dien Ranonkel zien. *T.* vliegt naar huis, vraagt zijne vrouw om eenig schoon linnengoed en zegt: ik moet naar Holland. Hij gaat naar Harwich, met de Paketboot naar Helvoet, gaat regtdoor naar Haarlem en komt onverwachts bij zijnen Correspondent, den ouden Heer *N. van Kampen*, den Grootvader van den Amsterdamschen Professor. Deze, verwonderd op zulk eenen ongewonen tijd, want de eigenlijke bloeitijd was voorbij, eenen Engelschman bij zich te zien, vroeg hem, wat hij zoo in Haarlem kwam doen? Ik moet Ranonkels zien, zeide hij, ik heb er een in Londen gezien, die ik weet dat uit Holland komt, en dien Ranonkel moet ik hebben. *Van Kampen* liet hem de zijne zien, maar hij vond niet hetgeen hij begeerde, en verzocht *v. K.* om met hem ook bij andere Bloemisten te gaan. Toen waren de Bloemisten nog wat jaloerscher op hunne Engelsche kalanten, dan tegenwoordig, en de Engelschen zelve wisten *alléén* toen ook den weg zoo niet, als thans, nu zij zelve in alle hoeken en gaten rondsnuffelen; en *van Kampen*, wilde hij zijnen Engelschman niet alléén laten gaan, en daardoor gevaar loopen, dat hij ook met anderen particuliere kennis maakte, moest *nolens volens* met *T.* op het pad en ook bij de andere Bloemisten Ranonkels gaan zien. Hij ging bij *van Eeden*, *Schertzer*, *Kreps*, en kwam eindelijk ook bij mijnen Grootvader. *Voorhelm!* zeide *van Kampen*, daar is een Engelschman, die moet Ranonkels zien, ik ben al overal geweest, maar hij heeft nog niet gevonden wat hij zoekt, zegt hij; bloeit uw bak nog? — Zij zijn meest over, zeide mijn Grootvader, maar wij zullen zien. De Engelschman, vermeenende, dat mijn Grootvader de laatste Bloemist was, waar zij gaan konden en dat, wanneer hij de begeerde bloem hier niet vond, hij dezelve nergens te Haarlem zoude kunnen vinden, keek met arendsoogen, en betuigde zijn leedwezen, dat hij zoo laat gekomen was. Mijn Grootvader, die uit den loop van het gesprek al spoedig gemerkt had, waar het hem om te doen was, gaat nog eens terug en raapt eenige afgevallen bloembladjes van eenen overbloeiden Ranonkel op, wijst ze hem en zegt: *look sir! that was a fine one* (kijk Mijnheer! dat is eene mooije geweest). Nauwelijks heeft T. deze bloembladjes gezien, of hij roept uit: *Bless me! that is the damnd flower, that brought me to Holland. I must have a hundred of it, never mind the price.* — „ Dat is de verd...de bloem, waarom ik naar Holland gekomen ben, daar moet ik er honderd van hebben, het kan mij niet schelen tegen wat prijs." — 't Was de *Oeillet naturel.* Het was eene onmogelijkheid, om er hem zoo veel van te leveren, want mijn Grootvader had er niet meer dan één regel van in zijn' bak; maar zij raakten toch eens wegens een half dozijn, en de Engelschman ging veel vergenoegder heen, dan hij gekomen was, daar hij nu denzelfden mooijen Ranonkel had, als *G.* Zeer ver hebben wij het nooit met dien Ranonkel kunnen brengen, want mijn geheele rijkdom bestaat tegenwoordig naauwelijks in een half douzijn, en alle jaren zie ik hem niet bloeijen, maar nu bloeit hij eens extra mooi en daarom dacht ik, U denzelven met deze Anecdote, dat een waar factum en geen verdichtsel is, te moeten mededeelen.

G. v. S.

NATUURKUNDIGE BIJZONDERHEID.

In FRORIEPS *Notizen* no. 716 komt een kort berigt uit Italie voor, het welk ook voor de Nederlandsche Natuurkundigen zeker niet onbelangrijk zijn zal en dat wij ons derhalve haasten onzen lezers mede te deelen.

Uit Italie heeft men een berigt ontvangen, van het hoogste wetenschappelijke belang, wegens de resultaten, tot welke de Ridder LEOPOLDO NOBILI te Reggio gekomen is, ten gevolge zijner electro-magnetische nasporingen. — Hij moet namelijk uit eenen gewonen magneet eene vonk gekregen hebben, geheel overeenkomende met de electrieke vonk!

In het jaar 1708 werd de electrike vonk door Dr. Hall ontdekt, die dezelve met den bliksem vergeleek. Eene halve eeuw later bewees Dr. FRANKLIN door zijnen electrieken Vlieger, dat de bliksem en de electrieke Vloeistof identisch, een en dezelfde zijn. De ontdekkingen van Dr. Oerstedt wegens den zamenhang van de Electriciteit met het Galvanismus zijn ieder Natuurkundigen bekend. Het door den Ridder NOBILI nu verkregen resultaat schijnt de bewijzen voor de eenzelvigheid van Electriciteit Galvanismus en Magnetismus te volmaken, en zal, in zamenhang met de nasporingen van FARADAIJ en RITCHIE, dezen zoo belangrijken als duisteren tak der Natuurkunde aanmerkelijk helpen opthelderen.

K. en L. Bode.

HET GEDWONGEN HUWELIJK.

De Graaf van Grammont had, gedurende zijn verblijf in Engeland, eene liefdesonderhandeling met mejuffer Hamilton aangeknoopt, welke voor niemand meer een geheim was, toen de Graaf naar Frankrijk terugkeerde, zonder eenige bepaalde afspraak met haar te maken. Hare beide broeders, door dit gedrag van den Graaf zich in hunne zuster beleedigd gevoelende, reisden hem achterna om met het pistool voldoening van hem te eischen. Hem bij Douvres inhalende, riepen zij hem van verre toe: „ Heer Graaf! hebt gij te Londen niet iets vergeten?" „ O vergeeft mij, mijne heeren!" antwoordde de Graaf, die hun oogmerk raadde, „ ik heb vergeten uwe zuster te trouwen, doch keer dadelijk met u terug om het nog te doen."

Dit voorval gaf Molière de aanleiding tot het schrijven van zijn *Gedwongen Huwelijk.*

De Bisschop Anton Godeau noemde het opstellen van een werk, des Schrijvers *Paradijs*; het overlezen en verbeteren, zijn *Vagevuur*; en het nazien der drukproeven, zijn *Hel.*

(*Uit een oud Dagboek.*)

De mensch leert om te gelooven; gelooft om te hopen; hoopt om te slapen. Zich zelf tot doel verhoogende, gebruikt hij den ander tot middel. Hij zuigt aan het voorledene, om in het toekomstige smaak te vinden. Vooroordeel en achterdocht zijn de poppen waarmede hij speelt. Vooroordeel is zijne voedster, geweten zijne tuchtroede, schranderheid zijn dwaallicht en dwaasheid zijn lot.

De fortuin biedt hem, zoo hij meent, dagelijks gewin. Ja, al bespot hem die vrouw negen en negentig maal achter elkander, dan kruipt hij nog zelfs den honderdsten keer in hare schaduw. Hoe aanzienlijker en machtiger hij als mensch zoude kunnen zijn, zoo veel te meer poogt hij den mensch af te leggen en in zijne kunstjagen aan zijne broeders te verklaren: Zie ik ben dezelfde niet meer.

De jongeling, die man verlangt te zijn, moet zich slechts zeldzaam aan zijne vorige jaren herinneren. Mannelijk te handelen, vordert meer dan baard en degen.

De man van echte soort moet niet op het oogenblik uitspraak doen tusschen onregt en onheil. De eik staat vast op zijne plaats, tot dat hij ontworteld wordt. Zoo breekt de man liever den hals over de wereld, dan zich te laten overtuigen. — Wanneer hij in waarheid zeggen kan: „ Ik vergeet mij zelf, om anderen wel te doen en te lijden:" dan moet hij dolle kervel drinken en zich in lava kunnen baden.

K.

*** Heden avond beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, HEILTJE ZEPER, geliefde Echtgenoot van J. HOMAN.
GRONINGEN, den 26 Junij 1832.

*** Heden verloste van eenen welgeschapen ZOON, GRIETJE D. DE VRIES, geliefde Huisvrouw van S. GEERTS, JR.
JOURE, den 28 Junij 1832.

*** Heden werd ons eene DOCHTER geboren, en na weinige uren weder door den dood ontrukt.
H. IJ. GATSONIDES.
T. GATSONIDES,
Geb. BLAUW.
DOCKUM,
den 30 Junij 1832.
Deze dient tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

*** Mijne Huisvrouw ELIZABETH FEDDEMA, verloste heden voorspoedig van eenen ZOON. J. MARCUS.
LEEUWARDEN, den 2 Julij 1832.

FRANEKER, den 2 Julij 1832. Mijne geliefde Echtgenoot HERMANNA MARIA NAUTA, beviel heden morgen voorspoedig van eene DOCHTER.
F. H. BURGHGRAEF.

*** Heden den 24 Junij 1832, overleed te Leeuwarden, in den ouderdom van 89 jaren, de Heer JAN TAMBOEZER, voor dezen Burgemeester der Stad Harlingen.

*** Heden overleed tot innige droefheid van mij en van mijnen eenigen Zoon en Behuwddochter, mijn beminde Echtgenoot, HENDRIK POPKES VRIESEMA, in den ouderdom van bijna 69 jaren, na eene huwelijks-vereeniging van 28 jaren.
LEEUWARDEN, den 25 Junij 1832.
L. D. LAUTENBACH,
Weduwe VRIESEMA.

*** Heden overleed in den leeftijd van 26 jaren, aan eene keeltering, mijne geliefde Echtgenoot, MARIE JACQUELINE BRAAMS, na eene genoegelijke Echtverbindtenis van nog geen veertien maanden, mij nalatende een Kindje, te jong om dit verlies te beseffen.
J. L. LEDEBOER.
HARLINGEN, den 26 Junij 1832.
Strekkende deze tot communicatie aan Familie, Vrienden en bekenden.

*** Na voorzien te zijn met de H. H. Sacramenten, overleed gisteren avond, in den ouderdom van 79 jaren en 2 maanden, de Wel Eerwaarde Heer ABRAHAM JOSEPHUS VAN LIDT, R. C. Priester en Pastoor in het Meer bij Heerenveen.
Vijftig jaren was Zijn Eerw. de geliefde Herder zijner Gemeente aldaar; als Kinder- en Menschenvriend zal zijn aandenken bij allen die hem gekend hebben in zegening blijven.
HET MEER BIJ HEERENVEEN, den 27 Junij 1832.
A. CRASBURGH, *Pastoor te Joure,*
Executeur Testamentair.

*** Heden zagen wij al onze blijde vooruitzigten in het niet verdwijnen, onze eenigste innig geliefde onvergetelijke Zoon, JACOB ROELOFS WAGENAAR, waarop al onze aardsche genoegens gevestigd waren, ontsliep heden na den middag zeer zacht aan eene uitterende ziekte van achttien weken, in den ouderdom van bijna 22 jaren; diep bedroefd staren wij hem nu kinderloos na, en niets kan ons troosten, dan de hoop om hem eenmaal weder te zien.
Dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten deze stad.
ROELOF J. WAGENAAR.
HOUKJE P. WAGENAAR,
Geboren DE WILDE.
LEEUWARDEN, den 30 Junij 1832.

*** Heden overleed ons teedergeliefd oudste Zoontje, MATTHIJS, oud zes jaren en acht maanden.
L. IJPEIJ.
E. M. IJPEIJ, Geb. SALVERDA.
LEEUWARDEN, den 30 Junij 1832.

*** Tot mijne innige droefheid overleed heden in den vroegen morgen, mijn geliefde Echtgenoot, de Wel Edel Geboren Heer JOHAN CHRISTIAAN FREDERIK STERN, in den ouderdom van zeven en dertig jaren en ruim vijf maanden; waarvan langs dezen weg aan Vrienden en Bekenden wordt kennis gegeven.
LEEUWARDEN, den 1 Julij 1832.
JACOBA VAN POPPENHUIJSEN,
Wed. STERN.

Prijzen der Granen te Leeuwarden, Vrijdag den 29 Junij 1832:
De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe: Rogge *f* 202 : 50 het Last. — Tarwe 10 : 58 de Mudde.
De Boter *f* 24½ à *f* 25. — Nieuwe Grove Kaas *f* 14½ à *f* 17.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 30 JUNIJ 1832.

NEDERLANDEN.				Gebl.
Werkel. Schuld...	2½ pct.	41¾	42¼	42 1/16
Nieuwe dito 1832	5 »	79½	79¾	79 9/16
Uitgestelde dito........		7/8	15/16	
Kansbiljetten..........*f*		15½	16	15 11/16
Amort. Sijndicaat	4½ pct.	69½	70	69⅞
———	3½ »	55½	56	55¾
Domein Losrenten.	2½ »			
Handel-Maatsch...	4½ »	86¼	86¾	86½
Schatkistbiljetten..	6 »	99	99½	
———	100..	99	99½	
———	50..			
Oorlogs-Lasten...	5 pct.	89½	89¾	89⅜
Leening 1831.....	6 »	94½	95	94⅝
FRANKRIJK.				
Inschr. op 'tGrootb.	3 pct.	68	68½	68⅝
Certificaten van dito	3 »			
RUSLAND.				
Bij *Hope & Comp.*	5 »	93½	94	93⅝
Negotiatie 1828...	5 »	94½	95½	95
Inschr. op 'tGrootb.	6 »	56½	56¾	56⅝
Certificaten van dito	6 »			
Cert. dito Hamb. Ad.	5 »			
Dito te Londen gen.	5 »			
Leening 1831.....	5 »	83¾	84½	
PRUISSEN.				
In Londen genegot.	5 »			

SPANJE.				Gebl.
Amsterd. Perpetuel	5 pct.	49¾	50¼	50
Id. te Par. en Lond.	5 »			
Uitgestelde.......	5 »			
Renten Perpetuel.	3 »	29	29½	29¼
POLEN.				
Loten..............*f*				
OOSTENRIJK.				
Weener-Bank.....	5 pct.	87¼	87½	
Dito..........	4 »			
Certificaten......	2½ »			
Metalliek........	5 »	83½	84	
Dito te Lond. gen.	5 »			
Dito..........	2½ »			
Bank-Actien......	3 »			
Aand. *f*100 bij *Roth.*				
Dito -250 dito....	4 »			
NAPELS.				
Certific. bij *L. & B.*	5 pct.			
Idem Administratie	5 »	74	74½	
Dito te Lond. gen.	5 »			
DENEMARKEN.				
Negot. in Londen	5 pct.			
ENGELAND.				
Geconsolideerde ..	5 pct.			
GRIEKENLAND.				
Te Londen.......	5 pct.	19½	21½	

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN HASKERLAND, zijn voornemens, onder nadere approbatie van Heeren Gedeputeerde Staten, op Dingsdag den 10 Julij e. k., des namiddags ten drie ure, ten huize van den Kastelein *Zandbergen*, te Oudehaske, bij minstaanneming aan te besteden:
Het BOUWEN van eene NIEUWE SCHOOL, te Oudehaske, en eene te Haskerdijken, benevens het MAKEN van de in iedere School vereischte MEUBELEN, met de leverantie van alle Materialen.
De Bestekken, Condition en Teekeningen liggen van af Donderdag den 5 Julij 1832, ter inzage van de belanghebbenden bij den Heer Assessor DALMOLEN, te Nijehaske, en bij de Onderwijzers te Oudehaske en Haskerdijken.
Joure, den 29 Junij 1832.
Grietman en Assessoren voornoemd,
V. L. VEGILIN VAN CLAERBERGEN, *Vt.*,
Ter ordonnantie van dezelven,
J. P. VAN DER MEULEN, *fungerend Secretaris.*

MR. J. HANEKUIJK, Notaris te Harlingen, zal, op Woensdag den 4 Julij 1832, bij den finalen palmslag, des namiddags ten 3 ure precies, ten huize van den Kastelein *H. Te de Boer*, in het logement het Haagsche Wapen, ten overstaan van het Vredegeregt, publiek verkoopen:
1. 1 Bunder 65 v. roede 34 v. el 63 v. palm best GREIDLAND, genaamd *de Oude Bleek*, gelegen onder de jurisdictie van Harlingen; waarop per 36¼ v. roede geboden is *f* 320 : 75.
2. 73 v. Roede 48 v. el 73 v. palm dito GREIDLAND, gelegen even buiten en onder gemelde Stad; beide stukken gelegen buiten de Franekerpoort, en terstond te aanvaarden; waarop als voren geboden is *f* 330.

DE Notaris E. T. KUIPER, te Bolsward, zal, voor de Erfgenamen van wijlen TÆKELE JANS HOOGTERP, publiek, bij strijk- en verhooggelden, op zes maanden crediet, presenteren te verkoopen: De te velde staande VRUCHT, van eenige stukken Bouwland, behoorende tot de Zathe, thans door *Eijbert Haijes Blanksma* bewoond, onder Kimswerd, te weten:
1. 72 v. roede Koolzaad, aan de Winkelslaan.
2. 1 Bunder en ruim 92 v. roede Rogge aldaar.
3. 1 Bunder en 10 v. roede Tarwe, *Bargehoks Drie* genaamd.
4. 1 Bunder en 10 v. roede Dito, *de Lange drie* genaamd.
5. 1 Bunder en 10 v. roede Dito, in 4 bunder en 22 v. roede Greidland, naast het Land van *B. R. Tijmstra* liggende.
Wie gading maken, komen op Zaturdag den 7 Julij 1832, des namiddags ten twee ure, in de Herberg de Gouden Leeuw te Arum.

TELSING, Notaris te Franeker, [...] namiddags ten drie ure, in de Herberg te Harbaijum, bij boelgoed en op [...] maanden crediet, tegen voldoende borgstelling, verkoopen:
Zeven stukken op steel staand HOOI, te zamen groot 12 bunder 95 v. roede, gelegen onder Wijnaldum en Harbaijum, behoorende tot de Zathe voormaals door *Jan Bosch* gebruikt geweest.

BELANGRIJKE VERKOOPING
VAN TE VELDE STAANDE VRUCHT ONDER ARUM, OP 8 MAANDEN CREDIET.

DE Notaris LEDEBOER, te Bolsward, zal publiek verkoopen op *acht* maanden crediet, de te velde staande VRUCHT van:
2. Bunder 20 v. roede 46 v. el 16 v. palm uitmuntend geplant KOOLZAAD. — 1 Bunder 10 v. roede 23 v. el 8 v. palm DITO. — 73 v. Roede 48 v. el 74 v. palm DITO. — 91 v. Roede 85 v. el 90 v. palm DITO. Alles gelegen onder Arum, in gebruik bij *Ane Jans Anema*, aldaar.
2 Bunder 57 v. roede 20 v. el 52 v. palm ROGGE. — 2 Bunder 57 v. roede 20 v. el 52 v. palm WEIT. — 3 Bunder 12 v. roede 32 v. el 6 v. palm DITO. — 3 Bunder 30 v. roede 79 v. el 24 v. palm op steelstaand HOOI. Mede onder Arum, in gebruik bij *Tjeerd P. Hilarides* aldaar.
Wie hieraan gading maakt, kome op Dingsdag den 10 Julij 1832, des namiddags ten 2 ure, ten huize van *Nanne D. Wiersma*, in de Herberg de Hoop te Arum.

Publieke Verkooping bij gereed geld, van

ZEER HECHTE EN GAVE HOUTEN AFBRAAKGOEDEREN, BESTAANDE IN
ZES en negentig stuks greenen Balken, ruim 3½ el lang, 96 kleinere Dito, 80 stuks greenen Palen van ruim 4 el lengte, 40 stuks eiken Palen en Leggers van 3½ en 4 el lang, en allen evenredig zwaar, 70 stuks zware greenen Rib, van 5 en meer el lengte; 96 stuks eiken Kromhout van differente lengte en dikte, 225 stuks greenen Planken van 6 en 9 el lengte en 50 strepen zwaar, 50 stuks eiken Dito, enz.
Alles bij uitnemendheid gaaf, en afkomstig van den opgebroken Duiker, in den Slaperdijk, ten Zuiden Galamadammen, alwaar het drie dagen te voren genummerd is liggende.
Op Zaturdag den 14 Julij 1832, des morgens ten 9 ure, ter plaatse van den gewezen Duiker, aan den Slaperdijk voornoemd.

UIT de hand TE HUUR: Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZING, SCHUUR en verdere annexen, sub no. 119, staande en gelegen onder den dorpe Tjummarum, groot volgens de kadastrale meting 31 bunder 51 v. roede en 30 v. el, en zulks voor den tijd van 6 jaren, of zoo lang huurder en verhuurder zullen overeenkomen, te rekenen van St. Petri en den 12 Mei 1833 af. Te bevragen bij de Heeren J. L. FOPMA, onder Tjummarum, en L. VAN DIJK, onder Harlingen, alsmede ten Kantore van den Notaris WIJMA, te Harlingen.

TE HUUR: Eene HUIZINGE, staande aan de Koemarkt, letter D, no. 161, te Leeuwarden, laatst bewoond bij *H. P. Vriesema*, alwaar vele voorname Kooplieden in Vee op den wekelijkschen Marktdag hunnen handel drijven; direct te aanvaarden. Adres in persoon of met franco brieven bij J. BRUINING, Kastmaker op de Tuinen, te Leeuwarden.

EEN ieder welke iets te pretenderen heeft, of verschuldigd is aan den Boedel van wijlen JACOB BARTELES FIJNJE, in leven Grof- en Hoefsmid in de Westerend onder Welsrijp, wordt verzocht vóór of op den 7 Julij 1832, hiervan opgave of betaling te doen aan den Notaris W. K. HOEKSTRA, te Wommels, mits brieven franco.

ALl diegenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen *ALBERT ANNES REKUS*, in leven Koopman en Winkelier te Sneek, worden bij deze verzocht en aangemaand daarvan vrachtvrije op- en aangave te doen ten Kantore van den Notaris Mr. J. J. WIERSMA, aldaar, vóór den 15 Julij aanstaande; om alsdan daarna den Inventaris te kunnen sluiten.

Oproeping van Crediteuren.

ALl degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan de onder beneficie van Inventaris aanvaarde Nalatenschappen van wijlen *WIJBE BAUKES FEENSTRA* en *ROMKJE KLAZES WOUTERS*, in leven Echtelieden, Winkeliers te Eernsum, en aldaar onlangs beide overleden, worden verzocht om daarvan zoo spoedig mogelijk en uiterlijk vóór of op den 15 Julij aanstaande op- en aangave of betaling te doen ten Kantore van den Notaris SEMLER, te Grouw. *Brieven franco.*

DE geverifieerde Crediteuren in het faillissement van *SALOMON IZAAK VRIES*, worden bij deze opgeroepen, om in persoon of bij behoorlijk gelastigde te verschijnen op het Landshuis binnen Leeuwarden, op den 24 Julij e. k., des middags ten 12 ure, ten einde de rekening en verantwoording bedoeld bij art. 562 van het Wetboek van Koophandel te aanhooren, en den definitiven Curator te autoriseren om de voorhanden zijnde gelden uit te tellen. ROBIDÉ VAN DER AA, *Curator.*

VERLOTING.

NA bekomene toestemming *van Zijne Majesteit den Koning*, bij Hoogstdeszelfs Besluit van den 2 April 1832 no. 70, zal de Logementhouder JAN DE FABER, in de Valk te Franeker, ten overstaan van den Heer Mr. A. STINSTRA, Notaris aldaar, laten verloten op nader te bepalen tijdstip:
1. Eene Forte Piano van 5½ octaaf. 2. Eene mahoniehouten Garderobe. 3. Eene dito Secretaire. 4. Eene dito Trektafel met 5 inlegbladen. 5. Eene dito Chifonnière. 6. Eene dito Theetafel; benevens nog negen andere Prijzen, bestaande in mahoniehouten Voorwerpen van verschillenden aard.
Van de loten ten getale van 400 zijn tegen den prijs van *f* 1 : 50 ieder, te bekomen ten huize van den Verloter te Franeker, bij de Logementhouders *Kramer* in het Franeker Veerhuis te Leeuwarden en bij *de Boer* in het Leeuwarder Veerhuis te Harlingen. ZEGT HET VOORT.

DE ondergeteekende maakt aan zijne geëerde begunstigers bekend, dat hij heeft ontvangen een partijtje FIJNE LAKENS en DRAP ZEPHIR, welke minder als fabrijksprijs worden aangeboden, alsmede witte en gedrukte KATOENEN in onderscheidene kleuren, MUSELINES, MERINOSSEN en nieuwe stof voor Zomerbroeken; alles tot zeer lage prijzen. A. HOOGMOLEN,
aan de Voorstraat te Harlingen.

DE Ondergeteekende heeft de eer zijne geëerde Landgenooten te verwittigen, dat hij het GRONINGER BIERBROUWEN heeft begonnen in de voormalige Bierbrouwerij van den Heer C. VALKENBURG, aan de hooge A te Groningen, voerende het wapen *de Paauw*, en deswegens vriendelijk een ieders gunst en recommandatie verzoekende, zoo twijfelt hij niet of zal zijne geachte begunstigers naar genoegen kunnen bedienen. W. KEIZER.

BIj JOHs. MEIJER, Boekverkooper te Harlingen, is te verkrijgen: Een uitstekend MIDDEL tot verdrijving van de schadelijke WAND- of WEEGLUIZEN, tegen *f* 2 : 50 de flesch. *Brieven franco.*

DE gezigtkundige Glazen- en Brillenslijper J. POLAK, berigt het geëerde Publiek, dat hij dagelijks te spreken of te ontbieden is in de Paauw op de Groote Breedeplaats te Harlingen, en verblijft daar gedurende de Kermis. Zijne kunde en ervarenheid in het vak der Gezigtkunde bekend bij de voornaamste Professoren, Doctoren en Oculisten in ons Koningrijk, gepaard met een alleruitmuntendst assortiment van Brillen en alles wat tot dit vak behoorende is, geeft hem het vertrouwen, dat des benoodigd zijnden hem met hunne gunst zullen vereeren. Woont in de Muiderstraat, no. 16, te Amsterdam.

MEt consent van den Heer Grietman van Menaldumadeel, gedenkt de Kastelein F. H. VAN DER MEULEN, te Wier, op Zondag den 8 Julij 1832, te laten Verkaatsen, en aan de winners geheel vrij te vereeren: *Drie fraaije ZILVEREN LEPELS.* En zulks in plaats van Zondag den 1 Julij, zoo als bij abuis in de Courant van Vrijdag den 29 Junij was geplaatst.

MEt vereischt consent gedenkt de Kastelein M. A. SALVERDA, te Zurich, op Zondag den vijftienden Julij 1832, des namiddags ten 3 ure, (door Porturen, onverschillig uit welke plaatsen zij zijn zamengevoegd,) te laten Verkaatsen, en aan de winners vrij te vereeren: *Drie fraaije ZILVEREN LEPELS* tot prijs, en *een DITO HOROLOGIEKETTING* tot premie. De Liefhebbers worden verzocht zich voor 2 uren van dien dag te laten inschrijven.

)o( )o( )o(EEN BAKKERSKNECHT, zijn werk geheel of ten deele verstaande, kan van stonden aan werk bekomen bij *IJPE IJPES DE VRIES, Jr*, Mr. Bakker te Wommels. *Brieven franco.*

)o( )o( )o(EEN KLEERMAKERSKNECHT die zijn werk goed verstaat, kan dadelijk werk bekomen bij *L. HEINER*, Mr. Kleermaker op de Brouwersgracht te Harlingen.

)o( )o( )o(EEN WAGENMAKERSKNECHT die zijn werk geheel of ten deele verstaat, kan hoe eerder hoe liever werk bekomen bij de Weduwe *W. J. RADERSMA*, Wagenmakersche buiten de Vrouwenpoort te Leeuwarden. *Brieven franco.*

)o( )o( )o(IN eene der Steden dezer Provincie, wordt van stonden aan in eene Apotheek verlangd, een LEERLING, en zulks tegen billijke voorwaarden; Ouders of Voogden hiertoe nadere informatien verlangende, vervoegen zich met gefrankeerde brieven, onder letter V, ten Kantore dezer Courant.

Te LEEUWARDEN, bij P. KOUMANS SMEDING, bij de Hoeksterpoort, Letter K, no. 176.